

Wandelweekend 31 augustus-2 september 2012

in Waldbreitbach in het Westerwald in Duitsland.

Aantal deelnemers: 32.

Na een natte heenreis startte onze vrijdagmiddagwandeling in droge omstandigheden. Een klein stukje dorp en daarna strekte de natuur zich voor ons uit. Via prachtige smalle paadjes gingen we helling op helling af door het enorme bosgebied, passeerden beekjes, namen bruggetjes, klauterden een nieuwe heuvel op en aan de andere kant weer af. Genietend van de sfeer, de heerlijke temperatuur en de frisse lucht (niet van de stilte, want we hadden elkaar heel wat te vertellen...). Het begon licht te regenen kort voor we ons eindpunt bereikten. Dus jassen aan en pluutjes op. Maar het deed ons niet. We waardeerden nog meer ons welverdiende drankje op een overdekt terras in Waldbreitbach.

Zaterdag, na een heerlijk ontbijt, met de bus naar het startpunt van onze wandeling: de Klosterweg, van Rengsdorf naar Waldbreitbach. Een tocht van ruim 17 km door de meest prachtige natuur. En daar gingen we weer: steile hellingen op, diepe afgronden naast ons, over bruggetjes, watertjes, langs een klein kasteeltje, een klooster. Overal bomen, door zonlicht doorschijnen, soms donkere wouden, dan weer een veldje, berm vol bloemen: veel springbalsemien en gulderoedepluimen.

En ... zelfs een vos! Mooi, mooi, mooi.

Tijd voor de lunch: een keur aan etenswaren smaakvol gerangschikt en versierd met grote dennennappels stond voor ons klaar. Aanvallen! Mmmm, heerlijke broodjes, lekker beleg, komkommer, tomaat, en keuze aan drankjes, fruit en zelfs een bonbonnetje voor toe. Mmm mmm mmm.

Prima verzorgd. Bedankt Marije en Gertje!

We vervolgden onze route, maar nu opgesplitst in 2 groepen. Wie sneller en verder wilden wandelen konden nu aan hun trekken komen. Deze snelle groep vertrok het eerst en breidde de route uit met een lus van 4 km. De anderen gingen op het ochtendtempo door met de uitgestippelde route. Tjonge wat een indrukwekkende en uitgestrekte natuur, bijna niet te geloven voor ons Nederlanders! Afsluitend een verfrissend drankje op het terras.

En daar gebeurde het... De lus van de veter van de ene schoen, haakte aan Gertjes andere schoen. Ze kon geen kant meer op en klapte neer. Ai!!! Dat deed pijn!!!

's Avonds tijdens ons gezamenlijke diner, wekten Alexis, Roy, Hildegard en Paula een oude traditie tot leven. Deze nieuwelingen deden een voordracht. Cor en Jan deden, daartoe uitgenodigd, enthousiast mee. Wat hen kwam te staan op de kwalificatie: ezel. Hahaha.

Zondagochtend bleek de val van Gertje zeker zo ernstig te zijn geweest als hij al leek. Haar schouder deed zodanig pijn dat zij samen met Harrie na het ontbijt naar huis vertrok. Wat een pech! We duimen voor je, Gertje! Sterkte.

De rest van de groep ging weer met enthousiasme van start voor weer een wondermooie wandeling in weer een ander stukje Westerwald. Afsluitend nog een Eintopfmaaltijd. Hiermee eindigde een geweldig wandelweekend.

Oh wat smaakt dat naar meer! Ik hoop dat Cor en Jan ook voor komend jaar weer zo'n prima hotel weten te vinden in een prachtige omgeving. Dat vervolgens de voorlopers voor ons weer afwisselende en mooie routes weten uit te zetten. Dan zijn alle ingrediënten aanwezig, want aan ons, enthousiaste weekendwandelaars, zal het niet liggen. Wij zijn paraat.

Reina

Nagekomen bericht:

De schouder van Gertje is behoorlijk gekneusd. Ze loopt even met een mitella.